हृदय्य im *o.* am Herzen liegend.
हृदिस्थ im Herzen befindlich.
हृदिस्पृश् das Herz rührend, ergreifend.
हृदिस्पृश् *dass.*
हृद्न bis ans Herz reichend.
हृद्नत *dass.*, im *o.* am Herzen liegend.
हृद्य Herzens-, innerst, geliebt, angenehm, reizend.
हृद्रोग *m.* Herzkrankheit, inneres Leiden *o.* Herzeleid.
हृष् *s.* हर्ष्.
हृषीक *n.* Sinnesorgan, Sinn.
हृषीकेश *u.* °श्वर *m.* Herr der Sinne, *Bein. Vishṇu's u. Kṛshṇa's.*
हृषीवन्त् aufgeregt, lustig.
हृष्ट *s.* हर्ष्.
हे *Interj.* (*vor, nach und statt eines Voc.*).
हेड् *s.* हीड्.
हेड (हेठ) *m.* Ärger, Zorn.
हेडस् (हेलस्) *n. dass.*
हेतर् *u.* हेतर् *m.* Treiber.
हेति *f.* (*m.*) Geschoss, Waffe, Schuss; Schlag, Anprall.
हेतिमन्त् mit einem Geschoss werfen.
हेतु *m.* Veranlassung, Ursache, Grund, Beweis; *auch* Veranlasser, *bes.* der Agens beim Causativ (*g.*). *Adj.* —bewirkend *o.* bewirkt durch (—°). *Abl., Gen., Instr.* (*Dat., Loc., Acc.*) wegen, aus, um—willen (*meist* —°).
हेतुक = *vor. adj.*
हेतुता *f.* das Ursachesein.
हेतुत्व *n. dass., auch Abstr. zu* हेतु (*g.*).
हेतुमन्त् einen Veranlasser *o.* eine Veranlassung habend; causativ (*g.*).
हेतुरूपक *n.* eine begründete Metapher (*rh.*).
हेतुवाद *m.* Streit über den Grund *o.* über das Warum.
हेतुवादिन् *u.* °दिक der über den Grund streitet; *m.* Zweifler, Skeptiker.
हेतुविद्या *f.* die Wissenschaft des Grundes, die Logik.
हेतुशास्त्र *n. dass.*
हेतूपमा *f.* ein begründetes Gleichnis (*rh.*).
हेत्वाभास *m.* Scheingrund *o.* -beweis (*ph.*).
हेमक *n.* Gold.
हेमकर्तर् *m.* Goldschmied.
हेमकान्ति goldglänzend.
हेमकार *m.* = हेमकर्तर्.
हेमकूट *m.* Goldkuppe (*N. eines Berges*).
हेमगिरि *m.* Goldberg (*Bez. des Meru*).
हेमचन्द्र *m. N. eines Gelehrten.*
1. हेमन् Antrieb, Eifer.
2. हेमन् *n.* Gold, Goldschmuck, Goldstück.
हेमन्त *m.* Winter.
हेमपिङ्गल goldgelb.
हेममय, *f.* ई golden.
हेमरत्नमय, *f.* ई aus Gold und Juwelen bestehend.
हेमरत्नवन्त् *dass.*
हेमवन्त् goldgeschmückt.
हेमवर्ण goldfarbig.
हेमसूत्र *n.* Goldfaden.
हेमाङ्ग goldgliederig, golden.
हेमाद्रि *m.* = हेमगिरि, *auch Mannsname.*
हेमाभ goldähnlich.
हेय zu lassen, zu meiden, verwerflich. *Abstr.* °त्व *n.*
हेरम्ब *m.* Büffel; *Bein. Gaṇeça's.*
हेल् *s.* हीड्.
हेलन *n.* Verspottung, Missachtung.
हेला *f.* Ausgelassenheit, Leichtsinn; °— *u. Instr.* tändelnd, leicht, ohne Umstände.
हेलावन्त् leichtsinnig, sorglos.
हेष्, हेषति, °ते wiehern. *p.p.* हेषित *s. bes.* अभि *u.* प्रति anwiehern.
हेषस् *n.* Wunde.
हेषस्वन्त् verwundet.
हेषा *f.*, हेषित *n.* Gewieher.
हेषाय्, °यते wiehern.
है *Interj.*
हैडिम्ब Hiḍimba betreffend; *Metron. Ghaṭotkaca's.*
हैतुक, *f.* ई bewirkt durch, abhängig von (—°); auf den Grund gehend, *m.* Zweifler, Skeptiker.
1. हैम *Adj.* Schnee- *o.* Eis-.
2. हैम, *f.* ई golden.
हैमन *u.* हैमन्त winterlich.
हैमन्तिक *dass.*
हैमवत, *f.* ई vom Himavant stammend.